

въ себе си всичкитѣ добродѣтели. Нѣма ли човѣкъ душа въ себе си, безполезно е да му се говори за възвишенъ и духовенъ животъ. Ще ви приведа слѣдния примѣръ. Прѣдставете си, че нѣкой ученъ човѣкъ нагласи единъ фонографъ да ви говори нѣщо. Чрѣзъ тази плоча могатъ да ви се дадатъ хиляди обѣщания. Питамъ: въ сжщностъ какво може да направи тази плоча заради васъ? Една такава игла може да ви обѣщае много нѣщо, но въ състояние ли е да изпълни всичко това? Езикътъ на човѣка е една жива игла, подобна на тази отъ фонографа. Питамъ тогава: на какво мязатъ всички ония хора, които обѣщаватъ и не вършатъ нищо? Тѣ сж желѣзни игли на фонографитѣ. Отлични сж тѣ за фонграфитѣ, много обѣщаватъ, но нищо не вършатъ. Въ плочитѣ на фонографитѣ има голѣмо еднообразие, а въ плочитѣ, въ които има животъ, има и вѣчно разнообразие; въ тѣхъ сж и всичкитѣ добродетели. Слѣдователно, когато азъ обѣщая да направя нѣщо то поне прѣдъ себе си, за успокоение на моя духъ, трѣбва да го направя, трѣбва да го изпълня въ най-малкъ размеръ.

И тъй, разумното Слово трѣбва да се въплоти! И Писанието казва: „Ето, азъ хлопамъ!“ Ако дойде въ дома ви единъ великъ виртуозъ, това нѣма ли да бжде велико благословение за васъ? Вие ще чувате такава музика, каквато по никой другъ начинъ не можете да чувате. Ако дойде въ дома ви единъ великъ художникъ, или единъ великъ поетъ, който знае истината, или единъ великъ философъ, или единъ великъ адептъ, или единъ великъ Учителъ, това сж епохални нѣща за